

☒ Convenție nr. 87 din 9 iulie 1948 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical*)

Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la San Francisco de către Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii și care s-a întrunit aici la 17 iunie 1948, în cea de a treizeci și una sesiune a sa,

După ce a hotărât să adopte sub forma unei convenții diferite propuneri privitoare la libertatea sindicală și la apărarea dreptului sindical, problema care constituie punctul 7 de pe ordinea de zi a sesiunii,

Considerând că Preambulul Constituției Organizației Internaționale a Muncii enunța printre mijloacele susceptibile de a îmbunătăți situația muncitorilor și de a asigura pacea, "afirmarea principiului libertății sindicale",

Considerând că Declarația de la Filadelfia a proclamat din nou că "libertatea de exprimare și de întrunire este o condiție indispensabilă a unui progres susținut",

Considerând că Conferința Internațională a Muncii, la cea de a 30-a sesiune a sa, a adoptat în unanimitate principiile care trebuie să stea la baza reglementării internaționale,

Considerând că Adunarea Generală a Națiunilor Unite, la cea de a doua sesiune a sa, și-a însușit aceste principii și a invitat Organizația Internațională a Muncii să-și continue eforturile pentru a se putea adopta una sau mai multe convenții internaționale,

adoptă astăzi nouă iulie una mie nouă sute patruzeci și opt, convenția de mai jos, care va fi denumită Convenție privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, 1948.

☒ PARTEA I: Libertatea sindicală

☒ Art. 1

Orice Membru al Organizației Internaționale a Muncii pentru care prezenta convenție este în vigoare, se angajează să aplice dispozițiile următoare:

☒ Art. 2

Muncitorii și patronii, fără nici o deosebire, au dreptul fără autorizație prealabilă, să constituie organizații la alegerea lor, precum și să se afilieze la aceste organizații, cu singura condiție de a se conforma statutelor acestora din urma.

☒ Art. 3

1. Organizațiile de muncitori și patroni au dreptul să-și elaboreze statutele și regulamentele administrative, să-și aleagă liber reprezentanții lor, să-și organizeze gestiunea și activitatea și să-și formuleze programul de acțiune.

2. Autoritățile publice trebuie să se abțină de la orice intervenție de natură să limiteze acest drept sau să-i împiedice exercitarea legală.

☒ Art. 4

Organizațiile de muncitori și patroni nu sunt supuse dizolvării sau suspendării pe cale administrativă.

☒ Art. 5

Organizațiile de muncitori și patroni au dreptul să constituie federații și confederații precum și să se afilieze acestora, și orice organizație, federație sau confederație are dreptul să se afilieze la organizații internaționale de muncitori și patroni.

☒ Art. 6

Dispozițiile articolelor 2, 3 și 4 de mai sus, se aplică federațiilor și confederațiilor organizațiilor de muncitori și patroni.

☒ Art. 7

Dobândirea personalității juridice de către organizațiile de muncitori și patroni, federațiile și confederațiile lor, nu poate fi subordonată unor condiții care ar pune în discuție aplicarea dispozițiilor articolelor 2, 3 și 4 de mai sus.

☒ Art. 8

1. În exercitarea drepturilor care le sunt recunoscute de prezenta convenție, muncitorii, patronii și organizațiile lor respective sunt obligați, ca după exemplul celorlalte persoane sau colectivități organizate, să respecte legalitatea.

2. Legislația națională nu va trebui să prejudicieze și nici să fie aplicată în așa fel încât să prejudicieze garanțiile prevăzute de prezenta convenție.

Art. 9

1. Măsura în care garanțiile prevăzute în prezenta convenție se vor aplica forțelor armate și poliției va fi determinată de legislația națională.

2. Conform principiilor stabilite la paragraful 8 al articolului 19 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, ratificarea acestei convenții de către un Membru nu va trebui considerată ca afectând orice lege, orice sentință, orice obicei, sau orice acord deja existente care acorda membrilor forțelor armate și poliției, garanții prevăzute în prezenta convenție.

Art. 10

În prezenta convenție, termenul "organizație" înseamnă orice organizație de muncitori și patroni având drept scop să promoveze și să apere interesele muncitorilor sau patronilor.

PARTEA II: Apărarea dreptului sindical

Art. 11

Orice Membru al Organizației Internaționale a Muncii pentru care prezenta convenție este în vigoare, se angajează să ia toate măsurile necesare și corespunzătoare pentru a asigura muncitorilor și patronilor libera exercitare a dreptului sindical.

PARTEA III: Măsurile diverse

Art. 12

1. În ceea ce privește teritoriile menționate în articolul 35 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, așa cum aceasta a fost modificată prin Instrumentul de amendament la Constituția Organizației Internaționale a Muncii, 1946, cu excepția teritoriilor menționate la paragrafele 4 și 5 ale articolului amintit, astfel modificat, orice Membru al Organizației care ratifică prezenta convenție trebuie să comunice Directorului General al Biroului Internațional al Muncii, odată cu ratificarea, sau în cel mai scurt timp posibil după ratificarea sa, o declarație făcând cunoscut:

- a) teritoriile pentru care se angajează să aplice dispozițiile convenției fără modificări;
- b) teritoriile pentru care se angajează să aplice dispozițiile convenției cu modificări și în ce consta aceste modificări;
- c) teritoriile în care convenția este inaplicabilă și în aceste cazuri, motivele pentru care nu este aplicabilă;
- d) teritoriile pentru care își rezerva hotărârea.

2. Angajamentele menționate la alineatele a și b ale paragrafului 1 din prezentul articol vor fi considerate ca parte integrantă a ratificării și vor avea aceleași efecte.

3. Orice Membru va putea, printr-o nouă declarație, să renunțe la toate sau o parte din rezervele cuprinse în declarația sa anterioară în virtutea alineatelor b, c și d ale paragrafului 1 al prezentului articol.

4. Orice Membru va putea, în cursul perioadelor când prezenta convenție poate fi denunțată conform dispozițiilor art. 16, să comunice Directorului General o nouă declarație care modifica în orice altă privință termenii oricărei declarații anterioare și face cunoscută situația în anumite teritorii.

Art. 13

1. Atunci când problemele tratate de prezenta convenție intra în sfera competenței proprii a autorităților unui teritoriu nemetropolitan, Membrul care răspunde de relațiile internaționale ale acestui teritoriu, de comun acord cu guvernul teritoriului respectiv, va putea să comunice Directorului General al Biroului Internațional al Muncii o declarație de acceptare, în numele acestui teritoriu, a obligațiilor prezentei convenții.

2. O declarație de acceptare a obligațiilor prezentei convenții poate fi comunicată Directorului General al Biroului Internațional al Muncii:

a) de către doi sau mai mulți Membri ai Organizației pentru un teritoriu situat sub autoritatea lor comună;

b) de către orice autoritate internațională răspunzătoare de administrarea unui teritoriu, în virtutea dispozițiilor Cartei Națiunilor Unite sau a oricărei alte dispoziții în vigoare referitoare la acest teritoriu.

3. Declarațiile comunicate Directorului General al Biroului Internațional al Muncii conform dispozițiilor paragrafelor precedente ale prezentului articol trebuie să indice dacă dispozițiile

convenției vor fi aplicate pe teritoriu, cu sau fără modificare; când declarația arată că dispozițiile convenției se aplica sub rezerva unor modificări, ea trebuie să specifice în ce constau modificările amintite.

4.Membrul sau Membrii interesați ori autoritatea internațională interesată vor putea să renunțe în întregime sau parțial, printr-o declarație ulterioară, la dreptul de a invoca o modificare indicată într-o declarație anterioară.

5.Membrul sau Membrii interesați ori autoritatea internațională interesată vor putea, în perioadele în cursul cărora convenția poate fi denunțată conform dispozițiilor articolului 16, să comunice Directorului General al Biroului Internațional al Muncii, o nouă declarație care modifica, în orice altă privință, termenii oricărei declarații anterioare și face cunoscuta situația, în ceea ce privește aplicarea acestei convenții.

PARTEA IV: Dispoziții finale

Art. 14

Ratificarile formale ale prezentei convenții vor fi comunicate Directorului General al Biroului Internațional al Muncii și înregistrate de către acesta.

Art. 15

1.Prezenta convenție nu va obliga decât pe acei Membri ai Organizației Internaționale a Muncii a căror ratificare a fost înregistrată de Directorul General.

2.Ea va intra în vigoare după douăsprezece luni de la înregistrarea ratificărilor a doi membri de către Directorul General.

3.După aceea, această convenție va intra în vigoare pentru fiecare Membru după 12 luni de la data înregistrării ratificării ei.

Art. 16

1.Orice Membru care a ratificat prezenta convenție poate să o denunțe la expirarea unei perioade de zece ani de la data intrării inițiale în vigoare a convenției, printr-un act comunicat Directorului General al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de acesta. Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrarea ei.

2.Orice Membru care a ratificat prezenta convenție, și care în termen de un an de la expirarea perioadei de zece ani menționată la paragraful precedent, nu va face uz de facultatea de denunțare prevăzută de prezentul articol, va fi legat pentru o nouă perioadă de zece ani și după aceea, va putea să denunțe prezenta convenție la expirarea fiecărei perioade de zece ani în condițiile prevăzute de prezentul articol.

Art. 17

1.Directorul General al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor Membrilor Organizației Internaționale a Muncii, înregistrarea tuturor ratificărilor, declarațiilor și denunțurilor care-i vor fi comunicate de către Membrii Organizației.

2.Notificând Membrilor Organizației înregistrarea celei de a doua ratificări care i-a fost comunicată, Directorul General va atrage atenția Membrilor Organizației asupra datei la care va intra în vigoare prezenta convenție.

Art. 18

Directorul General al Biroului Internațional al Muncii va comunica Secretarului General al Națiunilor Unite, pentru a fi înregistrate conform articolului 102 al Cartei Națiunilor Unite, date complete în legătură cu toate ratificările, declarațiile și actele de denunțare pe care le-a înregistrat conform articolelor precedente.

Art. 19

La expirarea fiecărei perioade de zece ani de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii va trebui să prezinte Conferinței Generale un raport privind aplicarea prezentei convenții și va hotărî dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a Conferinței problema revizuirii ei totale sau parțiale.

Art. 20

1.În cazul în care Conferința ar adopta o nouă convenție privind revizuirea totală sau parțială a prezentei convenții și în afara de cazul când nouă convenție nu prevede altfel:

a)ratificarea de către un Membru al noii convenții revizuite, va atrage de plin drept, neținându-se seama de dispozițiile art. 16 de mai sus, denunțarea imediată a prezentei convenții, sub rezerva ca noua convenție revizuită să fi intrat în vigoare;

b) Începând de la data intrării în vigoare a noii convenții revizuite, prezenta convenție va înceta de a mai fi deschisă ratificării Membrilor.

2. Prezenta convenție va rămâne în orice caz în vigoare în forma și conținutul său pentru acei Membri care au ratificat-o și care nu au ratificat convenția revizuită.

Art. 21

Versiunile franceză și engleză ale textului prezentei convenții sunt deopotrivă valabile.

._****._

*) Traducere.

Publicat în Buletinul Oficial cu numărul 4 din data de 18 ianuarie 1958

